

et fait les allées pour la promenade de leur mère chérie.

» Ce monument détruit le 6 décembre 1792, a été rétabli par ordre de S. M. Louis-Philippe I, roi des Français le 1 juillet 1841. »

Ἄλλ' ἐκτὸς τοῦ Μεγάλου Πέτρου καὶ τῆς αὐρηλιανῆς οἰκογενείας, καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἡγεμόνες ἐπεσκέφθησαν τὸ Σπᾶ.

Ἀναγκάζομαι νὰ τελειώσω ἐν τάξει τὴν παροῦσαν, διότι τὴν 11 πρὸ μεσημβρίας σήμερον ἐπανέρχομαι εἰς Παρισίους. Ἐπειδὴ δὲ θὰ διατρίψω τρεῖς ἢ τέσσαρας ἡμέρας ἐκεῖ, Κύριος οἶδε ποῦ καὶ πόθεν θὰ φυτρώσῃ, ἂν ζήσω, ἡ τετάρτη ἐπιστολή μου. Οὐαὶ τῷ ἀνθρώπῳ ἐκεῖνῳ ὃν καταλαμβάνει σήμερον, ἀκμαζόντων τῶν ἀτμοπλοίων καὶ τῶν σιδηροδρόμων, ἡ μανία τῶν ἐκδρομῶν! Ἐντὸς τριάκοντα ἡμερῶν δὲν εἶναι δύσκολον νὰ πατήσῃ καὶ τὰ τέσσαρα μέρη τοῦ ἀρχαίου κόσμου. Ἀλλὰ πρέπει νὰ ἔχη καὶ κρᾶσιν ἰσχυρὰν ἵνα κοιμᾶται ἢ μᾶλλον ἵνα μὴ κοιμᾶται ἐντὸς τῶν ἀτμολαζῶν καὶ ῥίνα συγκαταβατικὴν ἵνα μυρίζῃ ὅ,τι δὲν νοστιμεύεται καὶ ἀκοὴν ἠπίαν λησμονοῦσαν τὸ τοῦ Χρυσολωρᾶ ἐκεῖνο·

« Ἄ μὴ προσήκει μὴτ' ἀκουε μὴθ' ὄρα! »

καὶ πόδας σεμονούς, εὐδιαθέτους νὰ συστέλλωνται καὶ νὰ αἰμωδιῶσιν ὁσάκις αἱ κρινοῦνται κατακτώσι τὴν ἄμαξαν· πρὸς τοῦτο δὲ δύο μόναι ἀρκοῦσι καὶ βλέμμα ἀνεχόμενον νὰ πίπτῃ συνεχῶς εἰς πρόσωπα, ἀνόμοια πρὸς ἐκεῖνα μεθ' ὧν συνεταξείδουσιν ἀπὸ Σπᾶ εἰς Πέπινστερ· ἀλλὰ καὶ προσοχὴν σύντονον, ἵνα μὴ πάθῃ ὅ,τι ὁ Βρίγς ἐσχάτως καὶ ἄλλοι πρὸ αὐτοῦ. Ὅτε ἀναχωρῶν πρὸ τινῶν ἡμερῶν ἐκ Λονδίνου ἀνέβην εἰς ἀτμάμαξαν, ἀνέβη εὐθὺς μετ' ἐμὲ καὶ ἕτερος, ὅστις, καθίσας ἀπέναντί μου, μετ' ἠρώτησεν ἀγγλιστὶ πόθεν ἡ πατρίς μου; Ἐγὼ δὲ ἀπεκρίθην αὐτῷ ὅπως οὖν ἀποτόμως εἰπὼν· « τί συμφέρον ἔχετε, κύριε, νὰ μάθετε τὴν πατρίδα μου; » ἀπασβολωθεὶς τότε κατέβη τῆς ἀμάξης, διότι εἶμεθα ἐτι ἐν τῷ σταθμῷ, ἀφείλ ὅμως τὴν ῥάβδον αὐτοῦ ἵνα ἐπανέλθῃ. Τότε ἐλθὼν ὁ γάλλος ὑπηρέτης, ὃν στέλλει πάντοτε ἡ ἐν Παρισίοις ἐταιρία μέχρις Ἀγγλίας, ἵνα χρησιμεύῃ πρὸς τοὺς μὴ εἰδότας τὴν γαλλικὴν, καὶ πρὸς τοὺς ἀγνοοῦντας τὴν ἀγγλικὴν· « φυλάττεσθε, μοὶ εἶπε, κύριε, ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου ἐκεῖνου· διότι ἡ κλέπτῃς εἶναι ἡ χαρτοπαίκτης. » Καὶ καταβάς ἀμέσως ἦλθον εἰς ἄμαξαν ὅπου ἦσαν καὶ ἄλλοι.

Παρέστην δὲ μετὰ ταῦτα καὶ ἄλλου περιστατικοῦ μάρτυς, ἀπὸ τοῦ ὁποίου ὅμως ἀποστρέφω τὸ πρόσωπον, εὐχόμενος καὶ νὰ λησμονήσω αὐτό.

Ἐρρώσο.

N. Δ.

ΑΓΝΩΣΤΟΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΙ ΕΝ ΛΟΝΔΙΝΩ.

ΟΙ ΜΥΘΗΡΑΙ.

Ὅπως κατανοήσῃ τις καλῶς τὴν σημαντικότητά τοῦ ἐμπορίου τῶν ζώντων μυῶν παρὰ τῆ κατωτάτῃ τάξει τοῦ λαοῦ τοῦ Λονδίνου, ἀνάγκη νὰ γινώσκῃ ὅτι μεταξὺ τῶν ἀγαπητῶν τοῖς Ἀγγλοῖς τέρψεων, μετὰ τὰς ἵπποδρομίας καὶ τὰς ἀλεκτορομαχίας, καταριθμοῦνται αἱ μυομαχίαι (*). Ἰπάρχουσιν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ γνωστότατά τινα public-houses (δημόσια οἰκήματα), ὅπου καθ' ἡμέρας τινὰς ὠρισμένας τῆς ἐβδομάδος ὑπάρχει κονίστρα παρσκευασμένη εἰς τὰς μάχας ταύτας ἐλκυούσας πλῆθος θεατῶν. Ἄλλως τε, πάντες προσκαλοῦνται νὰ συμμετάσχῃ τῆς πάλης, καὶ οἱ ἰδιοκτῆται τῶν θηρευτικῶν κυνῶν, ἐπιθυμοῦντες νὰ γυμνάσωσι τὰ προτερήματα τῶν ἰδίων σκύλλων, καταβάλλουσι δι' αὐτοὺς τὴν τιμὴν δωδεκάδος ἢ ἡμισείας δωδεκάδος μυῶν ὅπως γυμνασθῶσι, τοῦτο δὲ ἐκτείνει καὶ ζωपुरοὶ τὴν παράστασιν. Τότε τίθενται στοιχάματα (matches) μεταξὺ τῶν περιστώτων καὶ τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν κυνῶν καὶ ὑπάρχουσι κύνες μὴ ἀποκτώντες ὀλιγωτέραν φήμην εἰς τὴν ἀσκήσιν ταύτην, ἢ οἱ εὐγενεῖς ἵπποι οἱ νικῶντες εἰς τὰς ἵπποδρομίας Δέρβυ.

Ἄν οἱ ἀναγνώσται θέλωσι νὰ ἀκολουθήσωσιν ἡμῖν, θέλομεν τοὺς ὀδηγήσει εἰς τοῦ Jimmy Shaw, ἰδιοκτητοῦ ἑνὸς τῶν πρωτίστων καταστημάτων τῶν φημιζομένων διὰ τὰς μυομαχίας. Εἰσερχόμεθα πρῶτον εἰς τινὰ καπνίζουσαν αἴθουσαν, ὅπου πλῆθος ἀνθρώπων πινόντων ἀνυπομόνως περιμένουσι καθήμενοι περὶ τὰς τραπέζας ν' ἀνοιχθῇ ἡ ἰδιαιτέρα καμᾶρα ἐν ἣ ὑπάχει ἡ κονίστρα. Οἱ ἄνθρωποι οὗτοι εἶναι μίγμα ἀπασῶν τῶν τάξεων τῆς κοινωνίας καὶ εὐκόλως ἐννοεῖ τις ὅτι δὲν ἦλθον ἐκεῖ διὰ νὰ πῶσι μόνον καὶ νὰ καπνίσωσιν. Οἱ πλείστοι δ' ἔχουσι μεθ' ἑαυτῶν καὶ τὸν ἀγαπητὸν αὐτῶν κύνα, οὕτως ὥστε νομίζει τις ὅτι εὐρίσκεται εἰς ἐκθεσὶν σκύλλων. Οἱ μὲν εἰσι κατακεκλιμένοι ὑπὸ τὴν τράπεζαν, οἱ δὲ κοιμῶνται εἰς τοὺς βραχίονας τῶν κυρίων αὐτῶν, ὡς βρέφη εἰς τοὺς κόλπους τῆς τροφοῦ· οἱ μικροὶ ἀγγλικοὶ terriers, μέλανες καὶ ὀργίλοι, ἀλυσίδετοι, σκύζουσι καὶ κινοῦνται, ὡς εἰ ὀσφραίνονται τοὺς ἐν τῷ γειτνιαζόντι δωματίῳ μῦς, καὶ εἰσὶν ἀνυπόμονοι νὰ κατάρξωνται τῆς μάχης. Οἱ δὲ ἔμπειροι τῶν τοιούτων θεαμάτων περιέρχονται τὰς τραπέζας καὶ ἐξετάζουσι τοὺς κύνας ψηλαφοῦντες τὰ μέλη αὐτῶν ὡς παρατηροῦντες μήπως ὦσι τεθραυσμένα καὶ ἀνοί-

(*) Ἴδε λεπτομερέστατα τὰ περὶ κυνομομαχιῶν ἐν τῷ Β' τόμῳ τῆς Πανδώρας σελ. 1131—1134 καὶ τὰς εἰκόνας.

γοντες τὰ χείλη αὐτῶν ὡς ὁ ὀδοντιατρὸς ἐξετάζων τὰς σιαγόνας. Συζητήσεων δὲ ἐγχειρομένων περὶ τῶν προτερημάτων τῶν ζώων τούτων, ἐκαίνοσ ἐκεῖ λέγει ὅτι ὁ κύων αὐτοῦ εἶναι ἡ εἰκὼν ἀπαράλλακτος τοῦ Βίλλυ, τοῦ περιφήμου μυοκτόνου, οὐ τινος ἢ εἰκὼν εἶν' ἐξωγραφημένη ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς αἰθούσης, ὅστις ἐξετέλεσε τὸν θαυμασίον ἀθλον νὰ φονεύσῃ πεντακοσίους μῦς εἰς πέντε ἡμισυ λεπτά τῆς ὥρας.

Ἄνθρωπός τις καλούμενος Λοχαγὸς εἰσέρχεται καὶ ἀναγγέλλει ὅτι τὸ θέαμα ἄρχεται· τότε δὴ θέλει ἴδει πῶς πάντες σπεύδουσι νὰ ἐγερθῶσιν ἐνταῦτῳ, καὶ καταλείποντες τὸ οἶνοπωλεῖον συνωθοῦνται εἰς τὸ γειτνιαζόν δωμάτιον, οὐ τινος ἠνοιχθησαν αἱ θύραι. Ἡ κονίστρα συνίσταται εἰς ἓνα μικρὸν κύκλον ἐξ περίπου ποδῶν διάμετρον ἔχοντα. Ἐν τῷ μέσῳ ἵσταται ὁ Λοχαγὸς μετὰ μεγάλων κλωθῶν μυστῶν μυῶν, εἰς τοὺς ὁποίους εἰσάγει τὴν χεῖρα ἵνα ἐξαγάγῃ τὰ θύματα, μηδὲν φοβούμενος μὴ δαχθῆ, ἂν καὶ τὰ δάγματα αὐτῶν εἶναι ἰοβόλα. Μικρὸς δὲ κύων (terrier) εἰθισμένος εἰς τοιοῦτου εἶδους μάχας, κατάρχεται τῆς πάλης. Καὶ καθ' ὅσον μὲν ἐξάγονται τοῦ κλωθοῦ καὶ κατατίθενται εἰς τὴν κονίστραν οἱ μῦς τρέπονται κατ' ἀρχὰς εἰς φυγὴν, ἐλπίζοντες νὰ εὕρωσι διέξοδον εἰς τὰς γωνίας εἰς αἷ συσσωρεύονται οἱ μὲν ἐπὶ τῶν δὲ καὶ καταλείποντες τοὺς ἀργοποροῦντας εἰς τοὺς ὀδόντας τοῦ κυνός, ὅστις καταδιώκει αὐτοὺς παροξυνόμενος ὑπὸ τε τῆς φωνῆς καὶ τῶν χειρονομιῶν τοῦ Λοχαγοῦ. Ἀλλὰ τὸ μέγεθος αὐτὸ τοῦ κινδύνου ἀποδίδει εἰς αὐτοὺς τὸ θάρρος, καὶ ἐστενοχωρημένοι, ἄνευ ἐλπίδος διαφυγῆς, μεταστρέφουσι καὶ ἀντιτάσσονται κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, μὴ νικῶντος πάντοτε, ἀλλὰ φεύγοντος πολλάκις καὶ αὐτοῦ καὶ ὑλακτοῦντος μηχανῶς καὶ ὀδυνηρῶς, ἀρπάζομένου ἀπὸ τοῦ ῥύγχους ὑπὸ ἐνός μῦς δάκνοντος καὶ μὴ παραιτοῦντος αὐτὸν, καὶ πολεμουμένου ὑπὸ τῶν ἄλλων. Περὶ τοὺς πενήτηντα μῦς πολεμοῦσιν ἐνίοτε καθ' ἐνός σκύλλου καὶ ζωηρὰ στοιχήματα τίθενται μεταξύ τῶν περιεστώτων. Ἡ δὲ ῥήτρα εἶναι ἐνίοτε ἀπλῶς κοτύλη λευμονάδας· ἀλλὰ πολλάκις πάλιν γίνεται σημαντικὴ καὶ ἡ σημαντικότης αὐξάνει καθ' ὅσον ἡ μάχη ἐπὶ μᾶλλον ἐξάπτεται, παρατεινομένων ἐνίοτε τῶν δραματικῶν αὐτῆς περιπετειῶν.

Τὸ γυμνάσιον τοῦτο ἐξακολουθεῖ ἐν ᾧσιν προσέρχονται νέοι μαχηταί, καὶ ὁ Λοχαγὸς, οὐ τινος ὁ ἀσύλωτος οἶστρος ἐλαρύνει τὰ διαλείμματα, παροτρύνει τοὺς διατάζοντας νὰ ἐκθέσωσι τὸν κύνα αὐτῶν· διότι οἱ δειλοὶ ἢ μικρὸν γεγυμνασμένοι κύνες κινδυνεύουσι νὰ νικηθῶσιν αἰσχροῦς ὑπὸ τῶν μυῶν, κινουντες τὸν γέλωτα τοῦ κοινοῦ καὶ τὴν σύγχυσιν τοῦ κυρίου αὐτῶν. Ὅταν δὲ ἡ ζέσις ἐλαττοῦται ὁ κύριος τοῦ καταστήματος λύει τὴν συνεδρίαν καὶ ἀναβάλλει εἰς ἄλλην ἡμέραν.

Πλὴν τῶν ἐσπερινῶν τούτων μαχῶν ὑπάρχουσι καὶ τινες ἐρχόμενοι τὴν ἡμέραν ἵνα γυμνάσωσιν ἰδιαιτέρως καὶ καταστήσωσιν ἐμπειροπολέμους τοὺς κύνας, ὅπως τιμηθῶσιν ὑπ' αὐτῶν ἐξεληθόντων εἰς τὸ κοινόν.

Ὁ Jimmy Shaw ὑπολογίζει ἀπὸ 300 μέχρι 700 τοὺς ἐξοδευμένους καθ' ἑβδομάδα ὑπὸ τοῦ καταστήματος αὐτοῦ μῦς· ἂν δὲ λάβωμεν τὸν μέσον ὄρον, 500, ἔχομεν 25,000 μῦς κατ' ἔτος. Ἐκ τούτου κρινέτω ἕκαστος τὴν σημαντικότητά τοῦ ἐμπορίου τῶν ζώων τούτων! Ἡ συνήθης τιμὴ τῶν μυῶν εἶναι 3 δ. (31 ἑκατοστὰ φράγκου) ὁ καθ' εἷς. Ὁ δὲ Jimmy Shaw λέγει ὅτι ἐπλήρωσε εἰς τὸν αὐτὸν ἄνθρωπον μέχρι ὅ γυνεῶν (125 φράγκων) ἐν ταύτῳ ἦτοι 35 δωδεκάδας μυῶν πρὸς 3 δ. καθ' ἓνα. ἔχει λοιπὸν ὡς 2,000 ποντικούς ἐν ταύτῳ, τρώγοντες ἓνα ὀλόκληρον σάκκον ἀλεύρου κριθίνου, διότι, ἂν δὲν τρέφονται καλῶς, τρώγονται ἀμοιβαίως, οὕτω δὲ ζημιοῦται ὁ κύριος.

Πτωχοὶ ἄνθρωποι, οἱ ἀμειβέστεροι καὶ δυστυχέστεροι, προμηθεύουσι συνήθως τὰ rat-killings (κατὰ λέξιν *μυοσφαγεῖα*). Ἰπὴρξεν κκιρὸς καθ' ἓν οἱ ἐνοικιασταὶ τῶν πλησιοχώρων τοῦ Λονδίνου ἀγρῶν ἔδιδον 2 δ. (20 ἑκατοστὰ) δι' ἕκαστον πτόμα μῦς φονευμένου ἐπὶ τοῦ κτήματος· ἀλλὰ τὴν σήμερον ἐπειδὴ οἱ μυοθῆραι εὐκόλως εὐρίσκουσι 3 δ. (30 ἑκατοστὰ) φέροντες αὐτοὺς ζῶντας εἰς τὴν πόλιν, οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπιτρέπουσιν αὐτοῖς ἀπλῶς νὰ καθίζωσι τὰς παγίδας ἐπὶ τοῦ κτήματος. Πολλοὶ δὲ μῦς ἐξάγονται ἐκ τῶν ἀποθηκῶν τοῦ Ἰστροῦ (City), ὅπου διαιτῶνται ἐν ἀφθονίᾳ παχυνούσῃ καὶ καθιστάσῃ αὐτοὺς ἀταράχους. Οἱ ἐπιδιδόμενοι εἰς καταστροφὴν αὐτῶν μισθοῦνται ὑπὸ τῆς διευθύνσεως τῶν ἀποθηκῶν, καὶ πωλοῦντες δ' ἔτι τὴν λείαν κατορθοῦσι μεγάλα κέρδη, πρὸς τῆ εὐχαριστήσει ἢ αἰσθάνονται κατὰ τὴν θήραν τούτην.

Εἶδομεν θηρευτὰς ἐν ὑπονόμοις ἰχνηλατοῦντας τὰς ὑπογείους ταύτας σύριγγας πρὸς ἀνεύρεσιν πραγμάτων πάσης ἀξίας ἀπολεσθέντων ἐκεῖ. Ἰπάρχουσι καὶ θηρευταὶ ἐπιχειροῦντες τὰ αὐτὰ πρὸς ἀναζήτησιν μυῶν. Μάλιστα δὲ ὑπὸ τὰ μακελλεῖα εὐρίσκουσι καλὴν λείαν, πολλάκις καὶ εἴκοσι καὶ τριάκοντα μῦς σεσωρευμένους καὶ ἀθηραγοῦντας. Δὲν ἔχουσι δὲ οὔτε κλωθοῦς, οὔτε παγίδας, διότι πάντα ταῦτα τὰ ἐργαλεῖα εἶναι δύσχρηστα καὶ βαρέα· ἀλλ' ἔχουσι σάκκους δι' ὧν, ριπτομένων ὡς τὰ ἀμφίβληστρα, περικαλύπτουσιν ἐπιτηδείως τοὺς μῦς καὶ εἰς σάκκον ἄλλον ρίπτοντες ἀπάγουσιν αὐτούς. Ἀλλὰ δὲν κερδαίνει τις πάντοτε ζωγρῶν οὕτω μῦς· διότι ἂν δὲν πωλήσῃ εὐθὺς, ἀνάγκη νὰ θρέψῃ αὐτοὺς, καὶ τρώγουσι μετ' ὀλίγον περισσότερον τῆς ἀξίας. Ἀλλῶς τε οἱ μῦς ἠλαττώθησαν μεγάλως ἐν Λονδίνω,

ἀφ' ὅτου καταδιώκονται οὕτω καὶ ἡ πώλησις τοῦ ἐμπορεύματος τούτου εἶναι εὐκολός.

Οὐδεὶς ἀγνοεῖ ἐν Λονδίῳ τὸν Ἰάκωβον Βλάκ (Jack Black) τὸν μυοθήραν τῆς βασιλίσσης. Εἶναι ἀνὴρ γνωστός ὅσον τοῦλάχιστον καὶ τῶν Παρισίων ὁ Μαγγίνος. Διέρχεται τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσας ἐπὶ πλουσίας ἀμάξης, ἐπὶ τῶν πλαγίων τῆς ὁποίας φαίνοντ' ἐζωγραφημένοι μῦς παντικοὶ καὶ ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ ὀχήματος πωλεῖ τὸ πρᾶγμα αὐτοῦ εἰς τὰς τριόδους, περιεστοιχισμένος ὑπὸ κλωθῶν περικλειόντων ζῶντας ποντικούς καὶ ὑπὸ δευμάτων μυοφθόρου δηλητηρίου τοῦ ὁποίου δοκιμάζει ἐνώπιον πάντων τὰ κεραυνοβόλα ἀποτελέσματα προσκολλῶν ἐν καταπότιον εἰς τὰ χεῖλη ζῶντος μυός ὅστις ἐκπνέει εὐθύς. Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ εἶναι ἀληθῆς μυοδάμας καὶ πᾶσαν τὴν φήμην ὀφείλει εἰς τὴν οἰκειότητα μεθ' ἧς παίζει πρὸς τὰ ζῶα ταῦτα τὰ γνωστὰ διὰ τὴν ἀγρίαν αὐτῶν κακίαν. Μεταχειρίζεται αὐτὰ, κατὰ τινὰ τοῦ λαοῦ φράσιν, ὡς *γαλίδια τυφλά*. Κατὰ τὰς δημοσίους αὐτοῦ ἐκθέσεις, ὅπως ἐλέκυσθαι περὶ ἑαυτὸν τὸ πλῆθος, βυθίζει τὴν χεῖρα εἰς τοὺς κλωθούς καὶ ἐρεθίζει ἀφόβως τοὺς ἐγκεκλεισμένους μῦς· ἔπειτα ἐξάγει διαδοχικῶς δέκα ἢ δώδεκα, εἰσάγει εἰς τὸ ἴδιον ὑποχιτώνιον, ἐπὶ τοῦ γυμνοῦ δέρματος, καὶ κρατεῖ αὐτοὺς ἐκεῖ ἐπὶ τινὰ λεπτά. Καὶ νομίζουσι μὲν τινες ὅτι τὰ ζῶα ταῦτα εἶναι ἐξημερωμένα καὶ διὰ τοῦτο ἐπιδεκτικὰ τοιαύτης οἰκειότητος, ἀλλ' οἱ γνωρίζοντες τὸν Ἰάκωβον γινώσκουσι κάλλιστα ὅτι οἱ μῦς αὐτοῦ εἶναι ὅσον ἄγριοι καὶ οἱ δίκαιόμενοι εἰς τοὺς ὄχετοὺς τοῦ Λονδίνου.

Ὁ Κ. Mayhew, εἰς τὰς περιέργους αὐτοῦ περὶ τοῦ πτωχοῦ Λονδίνου μελέτας, διηγεῖται ἐπίσκεψίν τινὰ γενομένην ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ οἶκημα τοῦ Ἰακώβου Βλάκ, εἰς Βαττερσέα. Ἡ πύλη τῆς οἰκίας ἦν κατοικεῖ στέφεται ὑπὸ πλακῶς ἐκ ζιγκου φερούσης μεγάλοις γράμμασι τὰς ἐξῆς λέξεις· «*Ἰάκωβος Βλάκ, μυοκτόνος τῆς Αἰτήτης Μεγαλειότητος.*» Ὑπὲρ αὐτὴν δὲ, μετὰ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων V. R. (Βικτωρία Βασίλισσα), κεῖται ἐγκεχαραγμένη εἰκὼν λευκοῦ μυός.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν τρέφει εἰδικῶς μόνον μῦς· τὸ οἶκημα αὐτοῦ εἶναι μεστὸν κλωθῶν περιεχόντων σκύλλους καὶ πτηνὰ παντὸς εἶδους· παρέχει δὲ καὶ ἰχθύς εἰς τὰ ἰχθυοτροφεία. Σχεδὸν καθ' ἡμέραν, ἀπὸ τῆς τετάρτης μέχρι τῆς ὀγδόης τῆς πρωΐας, καταγίνεται εἰς ἀλιεῖαν καὶ οὐδέποτε ἐπανέρχεται ἄνευ ἀφθόνου λείας. Ἐπειδὴ δὲ οὔτε ἄγκιστρα, οὔτε δίκτυα οὔτε οὐδὲν ἄλλο ἀλιευτικὸν ἐργαλεῖον παραλαμβάνει, οὐδεὶς γινώσκει ποῖον τρόπον μεταχειρίζεται· ἐρωτώμενος περὶ τούτου, ἀποκρίνεται ὅτι ἀγρεύει τοὺς ἰχθύς διὰ τῶν χειρῶν, τοῦθ' ὕπερ φύσει διεγείρει μειδιάματα ἀπιστίας. Ἀλλ' αὐτὸ τοῦτο ἐ-

βεβαίωσε καὶ τῷ Κ. Mayhew, ἀπιστήσαντι τὸ κατ' ἀρχὰς ὡς πάντες οἱ κάτοικοι τοῦ Βαττερσέα. Ἀλλ' ὁ Ἰάκωβος Βλάκ ὑπὸ τὴν σφραγίδα τῆς ἐχεμυθίας ἀπεκάλυψεν αὐτῷ τὸν τρόπον, καὶ ὁ Κ. Mayhew λέγει ὅτι οὐ μόνον ἐπέισθη ἐντελῶς ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπορεῖ πῶς δὲν ἐσκέφθησαν μέχρι τοῦδε οἱ ἄνθρωποι τοσοῦτον ἀπλὴν μέθοδον.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ, γενόμενος κοινωνικός, διηγήθη ὀλόκληρον τὸν βίον αὐτοῦ εἰς τὸν Κ. Mayhew· πῶς ἀνεπτύχθη ἡ κλίσις αὐτοῦ φανεῖσα ἀπ' αὐτῆς τῆς ἐννεαετοῦς ἡλικίας· πῶς ἐπραξεν ἀνοήτως ἀνοίξας μέγα καρφενεῖον εἰς τὴν τράπεζαν τοῦ ὁποίου ἴστατο ἡ θυγάτηρ αὐτοῦ, πλουσίως ἐνδεδυμένη ὡς κόρη τοῦ μυοδάματος· πῶς ἤρχισε νὰ ἐργάζεται διὰ τὴν κυβέρνησιν καὶ ἀπήλαυσε τὸ δίπλωμα τὸ ἐπιτρέπον αὐτῷ νὰ ὀνομάζεται μυοκτόνος τῆς βασιλίσσης· τέλος δὲ ὁμολόγησεν ὅτι πολλάκις, ἀγνοούσης τῆς γυναικὸς του, ἔφαγε μῦς καὶ ὅτι ἡ σὰρξ αὐτῶν ἦτο ὅσον ἡδεῖα καὶ σχεδὸν ὅσον ἄβρα καὶ ἡ τῶν κονίκλων.

Ὁ Ἰάκωβος Βλάκ δὲν εἶναι ὁ μόνος ἀλλόκοτος ἄνθρωπος τοῦ εἶδους τούτου καὶ προσεχῶς θέλομεν εἰσχαγαγεῖ εἰς τοὺς ἀναγνώστας τὸν «*Ψυλλοκτόνον τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης Βικτωρίας.*»

(Ἐκ τοῦ Γαλιτικοῦ.)

ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΤΕΛΩΝΕΙΩΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

(Συνέχ. Ὅρα φυλλ. 347 καὶ 348.)

Κατὰ τὸ ἔτος 1859 ἐκτίσθη τελωνιακὸν κατάστημα ἐν Σύρῳ καὶ προσετέθη ἐν ἑτι πάτωμα εἰς τὰς ἀποθήκας τῆς διαμετακομίσεως, ἐθεμελιώθη δὲ νέον εὐρύχωρον καὶ εἰς τὴν καταλληλοτέραν κατ' ἐμὲ τοῦ λιμένος θέσιν κατάστημα ἐν Πειραιεῖ. Κατὰ τὸ 1861 ἀνεκκινήθη τὸ τελωνιακὸν κατάστημα τῶν Πατρῶν, κατὰ δὲ τὸ 1862 ἀνηγέρθη εἰς τὴν παραλίαν τῶν Καλαμῶν κατάστημα ἰκανῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς ὑπηρεσίας τοῦ τόπου χωρητικότητος.

Ταῦτα εἶναι ἐν περιλήψει τὰ γενόμενα εἰς τὴν τελωνιακὴν ὑπηρεσίαν καὶ τοιαύτη ἡ σημερινὴ κατάστασις τῶν τελωνείων τοῦ Κράτους. Πρὸς ἐντελῆ διαρρύθμισιν καὶ τακτοποίησιν τοῦ σπουδαίου τούτου κλάδου ὑπολείπονται βεβαίως ἔτι πολλὰ ὡς κυριώτερα δὲ καὶ ἀνγκαιώτερα θεωρῶ τὰ ἀκόλουθα.

α) Νὰ τελειοποιηθῇ τὸ δασμολόγιον, ἐφαρμοζομένου τοῦ συστήματος τῶν ὀρισμένων τελῶν καὶ εἰς τὰ ὀλίγα ἐμπορεύματα, τὰ ὁποῖα ἔμειναν νὰ τελωνίζονται κατ' ἐκτίμησιν, καὶ συγχωνευομένων τῶν πολλῶν κατηγοριῶν, εἰς τὰς ὁποίας ὑποδιαίρουται διάφορα εἶδη, εἰς τρόπον ὥστε ἡ κατάταξις νὰ κατασταθῇ ἀνεπίδεκτος πάσης ἀμφισβητήσεως.